

Veto

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 11, dd. 6 december 1987
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38

Jesis

Een tesis maken is een beroep apart. Al wie er al eentje gemaakt heeft, kan daarover meespreken. Een speciaal *tesisjaar* is in sommige afdelingen en/of fakulteiten dan ook schering en inslag. In Letteren en Wijsbegeerte is over dat probleem de laatste maanden heel wat te doen geweest. En er is nu warempeel een oplossing uit de bus gekomen voor de "kwestie van de tesisstudenten". Een kroniek op pagina 6.

Gestolen

Vorige week werd, zoals de meeste van onze lezers wel zullen weten, zowat drie kwart van de oplage van Veto nr. 10 door "onbekenden" uit de bakken gehaald. Zo onbekend zijn die mensen in werkelijkheid echter niet. We hebben ze namelijk op heterdaad betrapt. Over het resultaat van het werk van een stelletje onbetuulen: pagina 2.

Debademo

Er staat een politieke week voor de deur. Zowat elke dag staat er in Leuven een debat op het programma met prominente en minder prominente politici die het allemaal eens komen vertellen. Wat bezield die mensen toch? En wat bezield Sociale Raad om ook een debat te organiseren met als titel "Stem voor Democratisering"? Verkiezingen zijn er toch pas over twee jaar? Dan zullen wij er staan. Dan zullen wij reageren tegen wilde besparingen en tegen de hakbijl. Dan bonken wij met de vuist op tafel voor de Democratisering van het Onderwijs. Dan... Pagina 3.

PROFFEN IN DE POLITIEK

JAMMER DAT HET EEN GENEIEME STEMMING IS

BB 4 - Veto ging op zoek naar de mensen die achter deze loge-achtige benaming schuilgaan. Een onthullend artikel op pagina 5 (Foto Koen Van Muylem)

Proffen kiezen in 1987

Waar brandt de haring?

Professoren hebben blijkbaar nog andere ambities dan doceren en wetenschappelijk onderzoek alleen. Deze verkiezingsstrijd wordt getekend door de opkomst van meer hoogleraren dan ooit tevoren, niet enkel aan onze Alma Mater maar ook elders ten lande. Is dit nu de uitwas van de verruimingsidee bij de meeste partijen, of zoekt men de kiezer met 'intellect' te overdonderen bij gebrek aan degelijke programma's? Veto dook in bergen verkiezingspropaganda en belde urenlang rond om uiteindelijk de academici voor u te kunnen laten paraderen.

Marc Eyskens (KUL-ekonomie), Herman De Croo (VUB), en Karel Van Miert (VUB) zijn professoren die hun bekendheid alvast niet aan hun leerstoel te danken hebben. Leo Tindemans (KUL) behoorde tot vorig jaar ook nog tot dit selekt gezelschap, doch werd inmiddels emeritus. Maar laat het ons over de minder bekende stemmenronselars hebben: Roger Blanpain, dekaan aan onze rechtsfakulteit, kon uiteindelijk toch - na drie keer vragen - gestrikt worden door de Volksunie als lijstrekker Senaat. Leuven heeft nog nooit een rechtstreeks verkozen VU-senator gehad, doch binnen de partij is men het er over eens hem te koöpteren. Als hoogleraar arbeidsrecht heeft men hem willen binnenhalen in het kader van Europa '92 - jaar van de verwezenlijking van de Europese markt - en de op til zijnde grondwetsherziening.

Ook Omer Steeno (KUL-geneeskunde) staat op hetzelfde senaatslijstje, doch het ligt in de lijn van de verwachtingen dat hij als tweede opvolger het parlement niet haalt.

De Socialistische Partij heeft hier slechts één akademicus op haar lijst, doch "de professor duwt ze allen vooruit" aldus zijn pamflet. U had het al begrepen. Lode Van Outrive (KUL-Criminologie) is lijstduwer Senaat. Na de verkiezingen van '85 waarbij hij ook al voor de SP opkwam werd Van Outrive zelfs voorgedragen als kandidaat-gekoöpteerde voor de Senaat.

Agalev presteert het om met het grootste aantal KUL-professoren uit te pakken: Herman Roelants (KUL-Wijsbegeerte) 8ste plaats Kamer, Fons Van Daele (KUL-Wiskunde) 3de opvolger Senaat, en Nicole Delbecque (KUL-werkleider L&W) 9de plaats Kamer. Geen verkiesbare plaatsen dus, hoewel Delbecque reeds Leuvense gemeenteraadslid is. De partij stelt echter een anti-kumulregel voor waardoor zijn anderszins toch haar gemeenteraadzetel zou moeten opgeven.

Blijft er dan nog de Christelijke Volkspartij. Marc Eyskens (KUL-ekonomie) trad al een tijdje in de voetsporen van vader Gaston Eyskens (KUL-ekonomie, emeritus). Hij heeft alvast geleid: een acht pagina's tellende "Marc Eyskens krant" op schoon wit papier vulde onze brievenbus als allereerste. Meer dan Eyskens heeft de CVP niet op haar Leuvense lijsten staan. Hugo Van-

denbergh (KUL-rechten) houdt het sinds zijn verkiezingsnederlaag twee jaar geleden voor bekeken. Toen was hij nog 4de kandidaat Kamer. Nu is hij nog steeds lid van het partijbureau, doch over een koöptatie deze keer wilde men ons op het CVP-sekretariaat geen uitsluit geven. Tot slot is er dan nog Edward Leemans (KUL-Pol & Soc), de senaatsvoorzitter. Naar verluud zou hij opnieuw gekoöpteerd worden.

Dat KUL-professoren niet allemaal op CVP-lijsten te vinden zijn, is uit het bovenstaande wel duidelijk gebleken. Er is zelfs meer, zoals blijkt uit een toespraak die Gaston Geens op een CVP-verkiezingsmeeting hield en waarin hij uitviel naar "professoren van onze KUL, die uit opportunisme op andere lijsten gaan staan, omdat zij denken dat daar hun haring zal branden." Voor één keer noemen wij geen namen.

Ook andere universiteiten tellen mensen met politieke ambities onder hun personeel. De Gentse Rijksuniversiteit mag zich verheugen op de aanwezigheid van Herman Verwilt en Marcel Van Spaandonck, die voor de SP de senaatslijst sieren. De VU heeft er Bob Van Hoofland en de PVV Willy de Clercq. Aan de VUB vinden wij SP-kandidaat voor de senaat Maxim Stroobant terug naast de eerder genoemde Van Miert (SP) en De Croo (PVV). Wij maken met deze lijst geen aanspraak op volledigheid.

Zaterdag

Politici staan maar al te vaak bekend als kumulspecialisten. Eens verkozen heeft hun oorspronkelijke beroep (als het al geen beroepen waren) zwaar te lijden onder de druk van hun nieuwe activiteit. Ook de politiek geëngageerde Leuvense professoren ontsnappen niet aan dit verschijnsel. Mark Eyskens bijvoorbeeld geeft al langer dan vandaag op zaterdag les enkel en alleen omdat zijn ministerie bezigheden hem beletten tijdens de week kolleges te geven, zoals ieder normaal hoogleraar. Het valt dan ook te verwachten dat KUL-professoren, als zij verkozen worden, ingrijpend aan de intensiteit en de spreiding van hun universitaire opdracht zullen gaan sleutelen.

Onze interesse gaat daarbij dan eerst en vooral uit naar wat professor Blan-

Ekonomie en gastarbeid (I)

"Gelijke kansen in een ongelijke situatie blijven ongelijk"

Op maandag 14 december organiseert de Werkgroep Andere Ekonomie (WAEK) een lezing over "Gastarbeid en Ekonomie". Spreker daar zal Albert Martens van sociologie zijn. Volgende week kan je in Veto een gesprek lezen met prof. Martens, maar deze week gingen we alvast praten met iemand die ook heel wat van de problematiek afweet, vooral vanuit de ervaring dan: Roger Delqueue van het Antwerpse Tolkenentrum.

van 1981 - zijn naar mijn gevoel lang niet meer representatief. Er is al teveel gebeurd tussen 80 en 87.

«Antwerpen heeft pas laat met gastarbeiders te maken gekregen, maar toen ze hier kwamen kregen ze wel het klassieke, ongeschoolde, vuile, ongezonde en gevaarlijke werk.»

«Die sektor is voor een deel teruggang nu. Er zijn nu nog wel veel gastarbeiders in de zware metaalnijverheid (Hoboken), in assemblagebedrijven en vleesverwerkende bedrijven. Gastarbeiders vind je nu echter meer terug in de dienstensektor: kafees, restaurants noem maar op.»

Veto: Is dat een verbetering te noemen, of niet?

Delqueue: «Ach. Ja. Ik weet het niet: ik denk maar luidop, zonder statistieken of zo. In een restaurant doe je geen loodvergiftiging op, maar binnen die verschuivende sektoren blijven ze het vuilste, het minst prettige werk doen.»

«Er is niets nieuws onder de zon. Het blijft, ook voor de tweede generatie bijna uitsluitend ongeschoolde arbeid. Die jongeren komen uit het beroepsonderwijs, als ze dat al afgemaakt hebben...»

«Ik merk hier op het Tolkenentrum dat de problemen wel vergroten, vooral financiële problemen dan. De werkloosheid wordt groter: het economisch beeld wordt hertekend, maar de gastarbeiders nemen nog altijd een heel specifiek segment van dat beeld in.»

Veto: Heb je als gastarbeider binnen een bedrijf dezelfde kansen als een Belg?

Delqueue: «Je kan wel gelijke kansen propagieren, maar die zijn van in het begin feitelijk al ongelijk: gelijke kansen in een ongelijke situatie blijven ongelijk. Om allerlei sentimenten die soms wel erg negatief kunnen zijn ten opzichte van vreemdelingen, is het zeker zo dat ze meer kansen hebben om ergens problemen te krijgen.»

«Een doorsnee Belg wordt met meer égard behandeld dan een Marokkaan bijvoorbeeld.»

Veto: Zijn er bij die problemen ook wrijvingen tussen Belgische en vreemde werknemers?

Delqueue: «Daar hoor ik heel zelden van. Meestal is er een behoorlijke solidariteit, op voorwaarde dat de aard van het werk contactmogelijkheden toelaat. In auto-assemblage kan je gerust vijf jaar in iemands *équipe* zitten zonder de kans om overdag een woord tegen die persoon te kunnen zeggen. Iedereen staat daar op zijn vierkante meter, het arbeids-tempo is hoog: een babbeltje is er niet bij.»

Veto: En de relatie met de werkgever? Doet men wel de moeite om die mensen, over de taalbarrière heen, in te lichten over hun rechten en plichten?

Delqueue: «Ik heb niet de indruk dat men daar heel veel tijd in stopt. Een gereputeerd bedrijf met een uitgebouwde personeelsdienst biedt wel informatie aan Maar zo'n klein *aannemerke* of een groentekweker wijst gewoon de werkkledij - als die er is - aan, voor de rest

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

me tot nadenken stemde. Alsmede het feit dat het hier gaat om rechtsstudenten, waarvan sommigen waarschijnlijk een belangrijke positie zullen bekleden. Als dat zo is vrees ik toestanden zoals 45 jaar geleden.

Ik moet toch nog eens duidelijk voorstellen:

- dat ik geen van allen kende en zij mij evenmin.

- dat ik er niet als een linkse rekkel uitzie tenzij je een gewone jeans en een trui nu al als links-uniform gaat bestempelen.

Tenslotte vraag ik mij af hoe het kan dat 1 persoon en zijn koruiten het onmogelijk kunnen maken om gewoon een pintje te drinken in een Leuvense café.

Monique Claes

WANTED

Als u één van de personen op deze foto's herkent, gelieve dan contact op te nemen met Veto.

Ze werden vorige week maandag betrappt bij het overrijverig consumeren van de vorige Veto.

Alle tips, ook anoniem, zijn welkom.

Dank.

Veto's gejat

Dat stofje op onze jas

V erleden week maandag rond zes uur liep op het sekretariaat van Veto een telefoontje binnen van de barverantwoordelijke van de Ekonomika-bar. Kort nadat onze Matthias er de gebruikelijke stapel studentenkranten was gaan deponeren, waren twee kerels in lange jassen de bar binnengestapt om de Veto's terug weg te halen. We legden verwonderd de telefoon weer dicht, en op dat moment kwam een andere medewerker vertellen dat de ruim duizend Veto's die de fakulteiten van Letteren en Wijsbegeerte in hun bakken krijgen, ook verdwenen waren.

Uiteindelijk zou blijken dat onbekenden op 25 van de 30 verdeelpunten de Veto's hadden weggenomen. Drie vierde van de totale oplage (8000 exemplaren) was vermist, en van de daders konden we enkel drie jonge studenten op heterdaad betrappen. In de Vlamingenstraat kwamen we, eerder toevallig, een jongen en twee meisjes tegen die elk een stapel Veto's bij zich droegen. De Veto's waren gepikt uit de Sedes, maar we kregen ze na enig aandringen terug.

De naam Haas

Tot een nadere samenwerking kwam het echter niet. Hun naam wilden de drie studenten niet geven en ze behoorden niet tot een organisatie. Enkele ogenblik-

ken later ging het wel om een student-aktie. Waarom ze een en ander gedaan hadden, wilden ze ook niet kwijt.

Gelukkig kwamen de drie studenten een kwartier later Alma 2 binnengestapt, waar onze fotograaf hen op de gevoelige plaat kon vastleggen. Op die manier slaagden we er naderhand toch in één van de twee meisjes te identificeren. De drie gingen in de Alma eten samen met leden van de Nationalistische Studenten Vereniging (NSV), afdeling Leuven, bekend voor hun Vlaams Blok-ideologie. In het recent opgerichte tijdschrift *Spijker* vertelaren ze racistisch ideëngedoe over gastarbeiders en de Vlaamse zaak.

Een voorbeeld van hun activiteiten:

VERSCHERPT TOEZICHT OP VETO-BEDELING

Veto, jaargang 14 nr. 11 dd. 6 december 1987

Redaktieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofdredactie: Geert Coene

Redaktiesekretaris: Didier Wijnants

Redactie: Lode Desmet, Carla Rosseels, Marc Sys, Jan Van der Linden, Koen Van Muylem

Doka: Filip Dutoit, Jeroen Revalk, Geert Van Doorslaere

Lay-out en vormgeving: Geert Coene, Lut De Boel, Lode Desmet, Marc Heeren, Jan Huyzentrui, Trui Moerkerke, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Claudia van de Velde, Koen Van Muylem, Herwig Willaert.

Tekeningen: Urbis, Matthias Vienne

Medewerkers: Jan Camerlinck, Filip Dutoit, Benoit Lannoo, Walter Pauli, Geert Van Eekert, Herwig Willaert

Eindredactie: Lode Desmet

Oplage: 8000 exemplaren (startkapitaal)

Zetwerk: Alfaset Leuven

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste donderdag voor verschijnen om 19.00 uur op het redaktieadres bezorgen

Redaktievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 uur

Spijker

Spijker slaat in als een slechte nagel op een houtwiel.

En daarom ga ik er ook niet meer woorden op hameren.

Bart Verraest

Moeder

Donderdagavond 26/11/'87 omstreeks 1.00 in 't stamcafé van de studentenbeweging "Moeder Oostende": de Confrator.

Dadelijk na mijn aankomst werd ik aangesproken door een 7-koppig groepje van voornoemde vereniging die mij verweten links-gezind te zijn.

Ik verontschuldigde mij en vroeg hoe ze op dat idee kwamen daar geen van allen mij bekend voorkwam. Hierop kreeg ik een reeks van scheldwoorden te horen die erg beledigend waren maar waarop mijn argumentatie een ketting-reactie veroorzaakte. Naast misplaatste rechtse slogans duwde een van hen me tegen de muur waarop enkele glazen sneuvelen.

Hun ideeën kwamen hierop neer: spijtig genoeg leven we in een democratisch land maar lang zal dat niet meer duren.

Limburgse makak of liever ter correctie (daar ik Antwerpse ben) Antwerpse hoer.

op ons kosten leren dat kan je wel en wij maar belastingen betalen voor al dat links krapuul die te lui zijn om te werken.

ik diende onmiddellijk op te rotten met de vredesbeweging naar de Liberté-d en den Amedee.

ook interessant om te weten is dat het 6-tal hun "leider" (een klein tenger ventje) met Führer aansprakten. Wat

24 uren

Deze week verscheen in 'Sportnieuws' een aantal artikelen over de voorbije 24 uren, waarbij men de glansrijke overwinning van VTK trachtte de grond in te boren met allerlei valse argumenten.

Een veelgehoorde kritiek was dat niet iedereen de kans zou gekregen hebben om te lopen, zo waren de beste lopers verenigd in het A-team en zou men ook meisjes geweerd hebben.

Welnu, meisjes zijn bij ons steeds welkom, maar ja, wij kunnen er ook niets aan doen dat er nu eenmaal meer meisjes Farmacie volgen dan Toegepaste Wetenschappen... Overigens, waarom liep het Sportkot opgesplijt in Apollon en Apollonia?

Deze kleinigheden raken onze koude kleren niet, maar omtrent de (opzettelijke?) misvattingen in verband met het "A-team" willen we toch wel een en ander rechtzetten. In het A-team zaten de lopers die onder "125" liepen. Dit wil niet zeggen dat Jan-met-de-pet niet of minder mocht lopen, want het ging enkel om een tactische hergroeperen van de betere lopers, dit om onze ingenieurs een psychologische opkikker te geven en anderzijds de andere faculteitskringen wat te demoraliseren.

Het is echter geenszins waar dat voor de VTK-ers alleen het competitie-element telde, want er waren velen die ook heelwat rondjes gelopen hebben voor andere kringen die in lopersnood waren.

We willen het ook niet hebben over de pintjes die men ons overvloedig aanbod aan de Apollonstand of over die enkele snoodaards die verwoede pogingen deden om de VTK-ers op onaangename manier kennis te laten maken met de grond.

Robrecht Tas
Marnix Verduyn

AD VALVAS

LBK

• Do 10 12 om 14.00 u Open-Deurdag fakbar en permanente. Om 20.00 u in MSI 00.28 lezing Raoul Bauer. Ink. gratis.

• Ma 14 12 om 20.00 u in Blijde Inkomststr. 11 6de presidiumvergadering.

Medica

• Ma 7 12 Streekbieravond in Doc's Bar met om 21.00 u "The Diminished Fifth" en om 22.00 u Kultuurvergadering.

• Di 8 12 om 19.00 u info skreivs Medica in Doc's Bar. Om 20.30 u laatste centrale raad voor de kerstavante. Om 23.00 u kaartwedstrijd.

• Wo 9 12 Franse popmuziekavond in Doc's Bar. Om 20.00 u vergadering Artsen zonder Grenzen in 'tde vergaderzaal van Medica. Om 20.30 u Jan Van Mol over "Zin en onzin van ontwikkelingsamenwerking" in Ag.

• Do 10 12 om 20.00 u werkgroep Internationale Verbroedering in vergaderzaal Medica.

• Vr 11 12 4de doc-avond in Doc's Bar.

Psychologische Kring

• Do 10 12 om 21.00 u Sentimental Night (The Only Real). Part one, in de Shrink. ink. gratis.

Germania

• Ma 7 12 om 20.00 u in Permanente. presidiumvergadering.

• Wo 9 12 om 21.00 u in Fakbar L&W. anti-gelavond.

Historia

• Ma 7 12 werkingsdatum Hysteria 2

• Wo 9 12 om 20.00 u in MSI Open Algemene Vergadering.

onlangs nog ging het NSV het gemeentehuis van Voeren bezetten. Bij die actie raakte de preses van het NSV bijna gewurgd.

Hij weet van niets

Aan tafel met de preses van het NSV werd luidop geroemd over het geslaagd weghalen van de Veto's, maar toen medewerkers van Veto later op de avond om uitleg gingen vragen, wisten de presidiumleden van het NSV plots van niets meer.

Enfin, Veto zou toch niks kunnen hard maken, en bovendien, zei het NSV, ging het om een aktie van schachten, mensen die nog niet als zodanig ingeschreven zijn in het NSV.

Dat is larie! De leiding van het NSV beweert dat zijn schachten wilden bewijzen dat ook zij durven, terwijl alles er op wijst dat het om een georkestreerde aktie ging. Zesduizend exemplaren van een studentenkrant verdwijnen niet toevallig, en het pleit niet voor het NSV dat ze drie van haar jongere leden voor het gebeurde wil laten opdraaien.

Even onbetamelijk is de voorstelling van het inpikken van de Veto's als een stappe in de strijd tussen twee rivaliserende groeperingen. Binnen de studentenwereld zou er een polarisatie aan de gang zijn.

Dit is een belachelijke vertekening van de werkelijkheid. Veto is het blad van de officiële Leuvense studentenoverkoepeling Loko, en kan als zodanig niet eens vergeleken worden met de randbeweging die het NSV is. Als er al polarisatie, dan is Veto - dat geeft ook professor Masschelein, voorzitter van de Raad voor Studenten-voorzieningen toe - daar alleen het slachtoffer van.

Regimes

Men zou moeten inzien dat het hier in de eerste plaats om een grove schending van de persvrijheid gaat, die op geen enkele manier goed te praten valt.

In het licht van dit laatste is de schade die Veto geleden heeft, in feite miniem. Een stofje op onze jas, als er niet het financieel verlies was.

Nadat de medewerkers van Veto, op de maandagavond van de feiten, zelf nog een poging hadden ondernomen om een stuk van de verloren gegane oplage te recupereren, werd besloten om vierduizend extra-exemplaren te laten bijdrucken. Dinsdag moest de lezer het nog stellen met een pamfletje, waarin we enige uitleg probeerden te verschaffen. Samen met de tweeduizend Veto's die we nog hadden kunnen veilstellen, werden deze *Herdrucken* met een lichtjes gewijzigde voorpagina vanaf woensdag 2 december opnieuw verspreid. Een grasje dat uiteindelijk 25.000 ballen kostte.

Maar laten we van geluk spreken. In sommige landen, onder bepaalde regimes, komen ze de schrijvers zelf weg halen.

Lode Desmet

In de stemming

Volgende zondag 13 december mag u gaan stemmen. Daarna is het gespannen wachten op de uitslag. Via Radio Scorpio kan dat wachten lichter gemaakt worden: vanaf 14 uur loopt daar namelijk een verkiezingsprogramma, tot na middernacht. Wat u zoal kan verwachten: interviews met de lokale kandidaten, gesprekjes met kiezers, achtergrondinformatie en uitslagen.

Een jaar na de akties

Stem bewust voor democratisering

November 1986. Eindelijk, na een lange informatie- en mobilisatiecampagne, breekt het massale protest tegen de St-Anna-besparingsmaatregelen van de regering Martens VI in alle hevigheid los. De redenen hiervoor zijn al te duidelijk: 22 miljard besparen op onderwijs kan niet zonder de democratisering van het onderwijs eens te meer op de helling te zetten. Eén jaar na de feiten echter verliezen de bespaarders van toen alle realiteitszin, putten zich uit in holle slogans en spenderen massa's geld aan het verbloemen van een grijs verleden. Menselijk, al te menselijk...?

We zetten voor U nog even de feiten op een rijtje. Door de St-Anna-besparingsmaatregelen van april 1986 worden de sociale toelagen aan de universiteit (u weet wel, voor de organisatie van democratiserende studentenvoorzinningen) gehalveerd. Het inschrijvingsgeld wordt vrijgelaten tot een maximumgrens van 20.000 BF, wat in een concrete verhoging van 30% resulteert voor Leuven: 13.000 BF in plaats van de vroegere 10.000 BF. De werkingsstoelagen aan de universiteiten worden geblokkeerd. Het medisch korporatisme dringt aan de medische fakulteiten en de paramedische sektor een afschaffing van het bisrecht op.

Cynisch is in elk geval dat de bovenvermelde maatregelen het daglicht zagen tijdens een jaar waarin de Leuvense sociale sektor haar 25-jarig bestaan 'vierde'. De herdenking ervan op een kollokwium in november 1986 was één jaar lang voorbereid door een aantal 'denkgroepen', die via intens en wetenschappelijk-objektief studiewerk de resultaten van 25 jaar sociale sektor in kaart brachten.

De resultaten van dit studiewerk waren rondtvertrouwd. Op alle gebieden is het democratiseringsbeleid van de overheid tekort geschoten. De subsidies van de overheid blijken te gering om een waarlijk democratiserende werking aan de universiteiten zelf uit te bouwen; de participatie-index van lagere socio-professionele categorieën is klein en vertoont een wegbegende tendens; studiebeurzen blijven jaren niet geïndekeerd en worden nog

steeds berekend op betwistbare basis; het manifest gebrek aan een coherent juridisch statuut blijft de student tot speelbal van verschillende belangengroepen maken.

Het globale rapport was een staaltje van eerlijke evaluatiebereidheid en moest de weg openen naar een brede maatschappelijke discussie over het belang van het onderwijs in onze samenleving en de concrete conclusies daaruit naar een bijsturing van het falende democratiseringsbeleid. Maar die bijsturing werd eens te meer door de overheid begrepen als oproep tot afbraak. De hakbijl van de toenmalige coalitie heeft het democratiseringspanorama herschapen in een maanlandschap, waar de fundamentele voor een elitair hoger onderwijs reeds zijn gelegd. Wetenschappelijke eerlijkheid moet wijken voor blinde besparingsdrift, inhoudelijke argumenten worden omgebogen tot irrationele rationalisaties. Het besparingsbeleid staat als een tang op een varken na die terecht en oprechte noodkreet.

Onlangs het heftig en massaal protest van de studenten in het najaar van 1986 zijn en blijven de besparingsmaatregelen een feit. En de gevolgen ervan laten zich hoe langer hoe meer gevoelen. In bijgaand kaderje vindt U een - verre van exhaustieve - lijst (zie kaderje) waarin de stelselmatige doorspieling van het afbraakbeleid in kaart wordt gebracht. Uit die lijst blijkt - zelfs voor wie blind is - overduidelijk dat de universiteit, in plaats van zich te scharen achter het krachtdadige *niet* van de

AFBRAAKBELEID

- De gebouwen van de Leuvense sociale sector zijn, volgens een rapport van de universitaire technische diensten, toe aan een onderhoudsbeurt met een kruisnelheid van 35 miljoen per jaar, gespreid over 15 jaar. Het geld daarvoor is echter door de besparingen opgeslorpt: de sociale sector heeft geen reserve meer.
- Alma ziet zich dit jaar geplaatst voor een stijging van de loonkost met 16 miljoen. Haar subsidies worden echter met 7 miljoen verminderd.
- De centrale keuken van de universitaire restaurants is in erbarmelijke staat: om deze te vervangen moet Alma zelf op termijn nog 60 miljoen opbrengen, besparen dus op de studenten. De vroeger door de overheid toegestane goedkope leningen zijn immers door het St-Anna-plan afgeschaft.
- De huurprijs voor een kamer in de sociale huisvesting vermeerderde, als gevolg van de besparingen, eind '86 met 5,5%, en in maart '87 met 2%.
- Het remgeld in het medisch en psycho-therapeutisch centrum voor studenten is sinds maart '87 een feit.
- Het inschrijvingsgeld bedraagt nu 13.000BF, en wordt om besparingsredenen onderhevig gemaakt aan het principe van jaarlijkse indekstatie.
- Ook tussentijdse betalen nu, in tegenstelling tot vroeger, de volle pot inschrijvingsgeld.
- Om de blokkering van de werkingsstoelagen aan de universiteiten op te vangen, worden de programma's aan verschillende fakulteiten 'gerationaliseerd', waardoor de kwaliteit van het onderwijs eens te meer wordt ondermijnd.
- Bij koninklijk besluit werd het onderscheid tussen geaffekteerd en niet-geaffekteerd inschrijvingsgeld opgeheven, waardoor er in principe geen gelden meer worden vrijgemaakt voor aggregatie, opleiding van docenten en studie ter verbetering van de kwaliteit van het onderwijs.
- Op haar investeringsbegroting mist de KUL een som van 189 miljoen, die door Verhofstadt werd ingehouden, waardoor de noodzakelijke uitbreiding van de universitaire infrastructuur op de helling wordt gezet, en op termijn worden bekostigd met de patrimoniumkas, die voor meer dan de helft gespijsd wordt met de inschrijvingsgelden.

EISENPLATFORM

- 1. Maatregelen omtrent onderwijs**
  - 1.1. Geen verhoging van de inschrijvingsgelden
  - 1.2. Geen vermindering van de sociale toelagen
  - 1.3. Vrije toegang tot het universitair onderwijs: geen maatregelen ter beperking van het aantal studenten zoals Numerus Clausus, Numerus Fixus, Forfaitaire Betoelaging enzovoort...
  - 1.4. Geen 'rationalisering' van het Hoger Onderwijs buiten de universiteit; geen afbraak van het onderwijs
  - 1.5. HOBV - UNIEF: gelijk sociaal statuut
  - 1.6. Geen diskriminatie van vreemde studenten
  - 1.7. Indexering van de beurzen met terugwerkende kracht
  - 1.8. Geen blokkering van de werkingsstoelagen van de universiteit
- 2. Maatregelen in het kader van de werkloosheid**
  - 2.1. Volwaardig werk voor iedereen in alle statuten, geen nep-statuten
  - 2.2. Geen verlaging van de uitkeringen
  - 2.3. Individueel recht op uitkering
- 3. Maatregelen rond de dienstplicht**
  - 3.1. Geen verlenging van legerdienst en burgerdienst
  - 3.2. Geen afbraak statuut gewetensbezwaarden
  - 3.3. Behoud van het aantal ontheffingen
  - 3.4. Volwaardig statuut voor miliciens en gewetensbezwaarden
  - 3.5. Behoud van de keuzemogelijkheden voor gewetensbezwaarden

studenten, verkiest mee te huilen met de wolven in het bos. Gestaat worden door de unief de besparingen opgevangen door drastische verhogingen van de studie- en leefkosten van de studenten.

En luttel, alsof er geen vuiltje aan de lucht is, zet onze eigenste rektor een boom op over *brain drain*. Blijkbaar beseft hij niet dat hij, door mee te denken in de termen van een alomtegenwoordige besparingsrationaliteit, mede aan de basis ligt van de *brain loss* in België, die hij met patetische woorden en een sluwe image-building-campagne tracht te verdoezelen. Zij die blijven? Zij kunnen niet blijven...

Platform en akties

Reeds vanaf de bekendmaking van het regeerakkoord in het najaar '85 was het duidelijk wat de regering Martens VI brengen zou. In februari 1986 kwamen in Brussel dan ook een 300-tal studenten samen, waarnaast ook een delegatie werklozen, om de regeringsplannen te evalueren en er een eisenplatform tegenover te stellen. Naar het einde toe van het academiejaar 1985-1986 werd dit platform door een ruime meerderheid van de Leuvense fakulteitskringen goedgekeurd.

Het protest kwam stilaan op gang. Op 6 mei '86 staakten de fakulteitskringen; de boycot van de inschrijvingen werd een grootscheepse informatiecampagne; op 16 oktober was er een eerste nationale betoging met 4.000 studenten. De klap op de vuurprijl was echter de bezetting van het Leuvense rektorat eind november. De vier weken die erop volgden maakten de Leuvense binnenstad onveilig met betogingen en gelijkwaardige optochten der dienders en ordehandhavers. Ook in Gent, Brussel, Hasselt en Antwerpen lieten de verontwaardigde studenten zich niet onbetuigd: zo kon op 16 december een nationale betoging te Brussel doorgaan met 20.000 studenten.

Maar de regering verschuilde zich

achter haar volmachten. De academische overheid van haar kant putte zich uit in holle frases en konformistische besparingskronkel. Het massaal protest vond nog het meeste gehoor bij de media. Uiteindelijk werd de verdeeldheid onder de studenten en de overbrugging van de kerstvakantie het protest fataal.

Maar de studenten zijn nog niet vergeten wat er is gebeurd. Geruggesteund door de beweging van vorig jaar blijft men op alle niveau's protest aantekenen bij de besparingen, die druppelsgewijs in de begrotingen in alle gedingen hun nefaste invloed laten voelen. Geruggesteund door een massaal goedgekeurd platform blijft de studentenorganisatie haar kritieken formuleren op de verschillende politieke niveau's

Vorig jaar kon iedereen de doofheid van de regering voor massaal protest aan den lijve ondervinden. Maar in verkiezings-tijden lijkt de wereld op zijn kop te staan. De leugen wordt tot waarheid verheven, zinvolle en eerlijke argumentatie ruimt plaats voor platte demagogie. Wat zal er van de intenties, die nu bij kilo's worden gepubliceerd, overblijven na 13 december?

Debat

Eén manier om te kunnen wijzen op de kontradiktie tussen de daden van morgen en de woorden van nu, is zich degelijk informeren, vragen naar inhoudelijk onderbouwde stellingen, en een goed geheugen ontwikkelen. Op 8 december organiseert sociale raad in dit verband een debat, waarin de politieke

PROFFEN IN DE POLITIEK
ARBEIDSRECHT...
DE MACHTSVERHOUDING TUSSEN ARBEID EN KAPITAAL... IN DE POLITIEK... WEINIG ARBEID, VEEL KAPITAAL.

partijen zal gevraagd worden hun visie op de democratisering van het onderwijs toe te lichten. Het begint om 20 u.s avonds in auditorium Vesalius, met naast het partijenpanel een panel van studenten, die de realiteit van nu willen confronteren met de vaak wereldvreemde slogans van politici met verkiezingskloos.

Wie vorig jaar de verontwaardiging van velen deelde, kan nu niet afgewijzig blijven. Want de besparingen zijn niet voorbij... ze beginnen nog maar pas grondig te werken.

Geert Van Eekert

Troep

In de tijd van de Loteling was het anders: toen werd je het leger ingegooid, na een beslissing van de meestal oneerlijke Vrouwe Fortuna.

Nu zijn we een stuk meer beschaafd, en informeren we ons omtrent wat er ons in het leger te wachten staat. De wetgeving rond legerdienst is bijzonder onduidelijk, dus is enige deskundige uitleg niet te versmaden.

Die deskundige uitleg kan je krijgen op dinsdag 15 december in de Kleine Aula, om 20 u., waar kolonel Van de Craen zal komen spreken over de effectieve legerdienst. Alle vragen rond uitsluit, vrijstelling en ontheffing van legerdienst komen daar aan bod. □

REDAKTIONEEL

Fatsoen

Precies een jaar geleden stonden de verschillende universiteitssteden in België in rep en roer. Drieduizend studenten kwamen in Leuven op straat om hun ongenoegen te uiten over de doorgevoerde St-Anna-maatregelen. Het was namelijk hoopeloos geworden om op de Raad voor Studentenvoorzinningen, na een inlevering van 35%, nog een serieuze begroting op te stellen die een efficiënte werking van de sociale sektor zou garanderen. Op één stem na keurde de volledige RvS dan ook ons eisenplatform goed en zette daarmee een eerste stap in de goede richting om één front te vormen tegen de gemakzuchtige besparingen van Martens VI in het Onderwijs en in de socio-culturele sektor. Dit was jammer genoeg ook de laatste stap en de student kon het gelag betalen.

Ook dit jaar is de begrotingsdiscussie pas begonnen, maar nu al is zeker dat de desastreuze gevolgen van voorbije besparingen zich weer zullen laten voelen, temeer daar men vanuit de academische overheid opnieuw niet de moed kan opbrengen om consequent en daadwerkelijk te protesteren. Men wil nog eens begroten binnen het verstrikte keurslijf van St. Anna. Dit betekent dat wanneer de Alma bijvoorbeeld dit jaar gekonfronteerd wordt met een meerkost van 10 miljoen BF ten gevolge van het afschaffen van de 2-urenregel, hiervoor geen geld kan gevonden worden. De klassieke gemakkelijheidsoplossing die men nu op tafel gooit is een verhoging van de maaltijdprijzen.

Zelfde zie men ook gebeuren in het Medisch Centrum, waar eerst het remgeld werd ingevoerd en die men nu verder wil afbouwen door een inkrimping van het aantal gewetensbezwaarden. Daarenboven moet de RvS met haar werkingsgelden ook nog de steeds stijgende kosten voor het groot onderhoud van de peda's betalen. Nochtans is de RvS niet de eigenaar en zouden die kosten moeten overgedragen worden naar het Algemeen Beheer.

Zo blijft men maar doorgaan met de afbouw van onze sociale sektor, in plaats van deze absurde situatie aan te klagen en te zoeken naar een fundamentele oplossing hiervoor. Liever dan verder te werken aan de democratisering van het onderwijs, maakt men de drempels aan deze unief steeds hoger. Op zo'n manier evolueren we langzaam maar zeker naar een instelling waar je alleen nog terecht kan op basis van je financieel vermogen in plaats van je intellectuele capaciteiten.

Bovendien wil men ondermeer ook opnieuw besparen op de kap van de studentenorganisatie. Na een inlevering van maar liefst 3 miljoen BF (25% sinds 1985), wil men ons nog eens 1 miljoen BF afnemen. Dit zou een efficiënte werking van de koepel 'rendit onmogelijk maken. En dit terwijl men vorig jaar slechts 2% moest inleveren in de academische sektor en men bovendien nog steeds geen oor heeft voor bepaalde wildgroei aan deze universiteit - denk maar aan de grondspeculaties of zitpenningen... - waar miljoenen op kunnen bespaard worden. Wat meer fatsoen zou de begrotingsdiscussie in elk geval veel meer bevorderen.

Volgende week:
Deel 3 Alma-dossier
Lekker!

Wat rust daar in het struikgewas?

(Foto Filip Dutoit)

Jef Vermassen, zonder twijfel een controversiële figuur in de rechtswereld, is onlangs tot lector benoemd aan de KU Leuven. In geen enkel opzicht beantwoordt hij aan het beeld van de oude, aristokratische magistratuur, die is vastgeroest in zijn stoel. Vermassen kan zonder problemen urenlang praten zonder dat er ook maar iemand verveeld naar zijn horloge tast. Wat in zijn uitvoerig interview met Humo minder ter sprake kwam, vertelde hij op 2 december, op uitnodiging van de Leuvense Kriminologische Kring.

Sinds 3 jaar houdt Jef Vermassen zich bezig met het verzamelen van krantekortjes. Elk artikel dat sinds 1 januari 1985 verscheen in verband met moord en doodslag, hetzij in *De Morgen* (des Juf bij dat ze niet failliet ging) of in het *Nieuwsblad*, knipte hij zorgvuldig uit, waarop het verdwenen in zijn persoonlijk archief. Op dit moment levert zijn plakboek hem een aantal onstellige konstataties op. Niet alleen gebeuren de meeste moorden in België, of beter gezegd in Vlaanderen (zijn gegevens wat Wallonië betreft, zijn eerder beperkt) bij het begin van een lang weekend, maar ook zijn de ouders meestal familieleden die elkaar afschachten binnen de eigen vertrouwde kring. De moord blijft doorgaans ook niet beperkt tot één slachtoffer. De cijfers die Vermassen op die manier verzamelde, en die hij zelf beschouwt als een nederig onderzoek en een hobby, wijken ook duidelijk af van de officiële statistieken van de rijkswacht. Iemand die eerst zijn hele gezin ombrengt, om daarna zelfmoord te plegen, wordt daarin namelijk niet in

Krimi-advokaat Jef Vermassen

“Moorden zijn ongevallen”

rekening gebracht. Verrassend genoeg werd dit rekenfoutje voor één keerje wel toegegeven door onze vrienden van het wettelijk gezag.

De Pers

Vervolgens stak Vermassen een beschuldigende vinger op naar de perslui. Hun sensatielust zou leiden tot een vertekening van de situatie. Misdaaden met veel bloed en geweld worden breed over de voorpagina uitgesmeerd, terwijl meer ernstige misdrijven, zoals een oplichting die honderden mensen tot het bankroet drijft, nauwelijks wordt vermeld. Die aanpak, op zijn minst publicitair te noemen, blijft natuurlijk niet zonder gevolgen: mensen beginnen zich steeds onveeliger te voelen op straat. Een veelgebruikte slogan als “de criminaliteit stijgt”, die ook op politiek vlak in alle mogelijke richtingen wordt aangewend, heeft enorm veel impact. Even verduwen de glimlach van Vermassens gezicht en verkondigde hij luidkeels dat dit schrikwekkende fenomeen Kriminologie in feite helemaal niet bestaat. Trouwens, als men met die uitdrukking het absolute aantal moorden zou bedoelen, dan klopt bovengemelde bewering niet eens. De cijfers bewijzen het: men is er de laatste drie jaar zeker niet moordlustiger op geworden.

Luguber

Het is verbazingswekkend hoe een dergelijk serieus onderzoek tot zo'n absurd lijkende vaststellingen kan komen. De

grappige anekdotes van Vermassen leidden dikwijls tot algemene hilariteit, terwijl het onderwerp toch op zijn minst luguber te noemen is. Wist u trouwens dat bepaalde maanden minima en maxima kennen wat het aantal moorden betreft? Men is het minst geneigd iemand te brengen rond mei en juni, terwijl de moordlust in november weer in alle macht toeneemt. Het werd zelfs nog gekker: meer dan één derde van de slachtoffers in België wordt gedood door zijn of haar partner. Een afrekening binnen het milieu, tema van vele heroïsche verfilmingen, komt daarentegen in zeer beperkte mate voor.

De Moordenaar

Vermassen is een entertainer, die het publiek – zonder twijfel ook elke jury – moeiteloos aan zijn kant krijgt, maar hij was bloedernstig toen hij pleitte voor een positievere houding van de maatschappij tegenover de moordenaar, die in de samenleving wordt geportretteerd als een half monster en genadeloos wordt gemarginaliseerd. Vanuit zijn jarenlange ervaring is Jef Vermassen moord en doodslag meer gaan beschouwen als een ongeval, een oververhitte emotionele reactie op een onhoudbaar geworden situatie. In ieder mens schuilt een potentiële moordenaar. Diefstal daarentegen is volgens hem uiterlijk gedrag dat beantwoordt aan een dieperliggende mentaliteit. Toch staart het grote publiek zich doorgaans blind op de moordenaars die “hervallen” in het kwaad, terwijl het aantal recidivisten eigenlijk minimaal is.

Kiezen voor proffen

Vervolg van p. 1

pain denkt te ondernemen. Hij staat immers hoog op de Leuvense lijsten genoteerd en heeft derhalve ook veel kans om in het bootje van kollega's als Eyskens te belanden, met name het bootje dat maar af en toe meer in Leuven aanlegt. Blanpain is zich daarvan bewust en stelt dan ook dat de functies van dekaan en politikus niet met elkaar te verzoenen zijn. Indien hij verkozen wordt, zou hij zijn ambt van dekaan én gewoon hoogleraar opgeven en enkel nog als buitengewoon hoogleraar aan de universiteit verbonden blijven. Gezien

de Senaat in hoofdzaak op dinsdag, woensdag en donderdag vergaderd blijft er, zo zegt Blanpain, nog ruimte over voor het herschikken van de lessen zodat hij zich niet zou bezondigen aan de typische kwaal van het parlementair absentisme. Of zulk een herschikking voldoende ruimte laat voor het *nie* verder doorvoeren van zaterdaglessen blijft een open vraag. Blanpain geeft daarbij het ons inziens weinig ter zake doende argument dat het systeem van de zaterdaglessen *onontkoombaar* meer en meer benut zal worden daar vier en een halve dag onvoldoende blijken te zijn voor de vorming van de student. Blanpain wenst de programmahervorming die volgend jaar in de Rechten zal worden doorgevoerd en die zijn werk is, af te maken, zelfs al zou hij dan geen dekaan meer zijn.

ABONNEERT U?

Veto zoekt abonnees

Zwaar

In ieder geval blijkt uit het overlopen van de lijstjes met politiek geëngageerde professoren dat zij zich wel degelijk bewust zijn van de onmogelijkheid van het kumulieren van politiek met lesgeven. *Eyskens, Leemans* en *Steen* zijn allen buitengewoon hoogleraar. *Vandenbergh* daarentegen kan het kumulieren niet laten. Hoewel hij sinds het begin van dit academiejaar aan de KUL maar buitengewoon hoogleraar meer is, zetelt hij dapper in de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens, is hij politiek actief én daarbij ook nog advocaat. Het is trouwens zijn druk leven dat de rechtsstudenten les op zaterdag heeft bezorgd.

Lydia De Pauw, hoogleraar aan de VUB en uittreidend SP-senator voor Brussel, denkt er alvast anders over. Toen zij in 1985 werd gekoopt, stelde zij daarbij dat dit haar laatste vandaat als parlementariër zou zijn. Dat, zo zegt zij, de combinatie van politiek werk en doceren aan de universiteit te zwaar wordt. Zulk standpunt getuigt ons inziens van een gezonde realiteitszin: wie zich op een ernstige manier politiek wenst te engageren kan daarbij niet ook nog op behoorlijke wijze een verantwoordelijke positie in het onderwijs bekleden. Maar daar denkt de ambitieuze kumul freak niet aan.

Claudia Van de Velde

Geert Coene
Johan Reyniers

DE KAMERMETODE

Keus

Scène 1:

Ik probeerde me een weg te banen door de opeengepakte massa die langzaam over de vrijdagmarkt bewoog. Plots splitste de menigte open en stond ik voor een kraam waar de meeste mensen in een grote boog omheen liepen. Ik zag een oud mannetje dat snoepjes uitdeelde aan kinderen en er niets voor in de plaats leek te willen. “Een vieze oude man,” dacht ik, “of anders een oplichter...” Toen ik wat dicht kwam, herkende ik het smoelewerk dat in de hele stad de meest mogelijke en onmogelijke, maar vooral de onmogelijke, plaatsen ontserde. Het was een politikus, een oplichter dus.

Scène 2:

Voor het OCMW-gebouw stond een auto breeduit aan een gele lijn. Op het imperiaal staarde een politikus vanaf een plakkaat de voorbijgangers arrogant aan. Achter de voorruit van de auto prijkte schaamteloos het bordje ‘dienstwagen OCMW’.

Scène 3:

Op een centrale plaats in de openbare bibliotheek lag verkiezingsdrukwerk. Omdat niemand het risico had durven nemen om de onleesbare rommel op een stapeltje te leggen omdat daarbij immers één partij bovenaan zou liggen en de anderen de bib van partijdigheid zouden kunnen beschuldigen, lag de waar als vissen in een kraam naast elkaar uitgestald. Het gezicht was even smakeloos, maar het papier stonk ten minste niet. Als er een deurwaarder aanwezig was

geweest dan had de bib die tafel wellicht kunnen laten registreren voor het grootste aantal leugens en welvende dubbele kinnen per vierkante centimeter.

Scène 4:

Weekend. Als de bel gaat, stuurt mijn moeder mij naar de deur omdat ze weet dat ik meedogenloos gehakt maak van leurders en bedelaars. Voor mij staat in een driedelig pak en met een hoed op een van de notabelen van het dorp: een oud-hoofdonderwijzer. Hij tovert een grins op zijn gelaat die voor een vriendelijke glimlach door moet gaan, maar zijn gezicht vertrekt in een karikatuur dat bij voorbaat al mijn krediet opgebruikt. Of ik geen kaarten wil kopen voor het bal van de burgemeester. Neen, dat ik niets nodig heb, dank u. De glimlach verdwijnt. Even vrees ik dat hij gaat dreigen *mijn belastingen niet te verlagen*, maar hij driuift af. “Wie was het?” vroeg mijn vader. “Een leurder,” zei ik.

Scène 5 (intellectueel-artistieke opmerking van de regisseur):

Het is niet verwonderlijk dat er beenhouders in de politiek zitten: middenstanders en politici hebben immers dezelfde kenspreuk: *Mag het iets meer zijn?*

Jan Camerlinck

P.S. Op 11 december wordt in het zaaltje van 't Stuc een uitzetting gegeven over 'Hoe stem ik ongeldig' door prof. dr. V. De Beurssnijder.

LODE VAN OUTRIVE

DE

PROFESSOR

docent wiskunde aan de KU Leuven

Fons VAN DAELE

hoogleraar wetenschapswisbegeerte KULeuven

Herman ROELANTS

Nicole DELBECQUE

werkt aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte van de KU Leuven

Advertentie

BB 4: Be Before

“Als je geen krop sla in de grond steekt”

“**T**rentes universitaires de deux communautés ne se contentent plus des schémas traditionnels. Ils veulent sortir des sentiers battus. Bénévolement ils construisent ensemble les références qui leur permettront de réaliser leurs ambitions avant même la fin de leurs études. Dynamisme, motivation et esprit d'entreprise sont jumelés à un réalisme omniprésent pour vous insister de leur faire confiance.”

Vorige week hing Leuven vol met affiches van deze nieuwe *vereniging* die, aldus één van haar stichtende leden, heel vriendschappelijk gegroeid is onder een aantal mensen die geboeid waren door de zelfde basisidee (zie hierboven). BB 4 heeft, al van bij haar eerste werkingsjaar, heel wat activiteiten op het programma staan. Over één van die activiteiten, *Suits Sophisticated*, een wedstrijd voor jonge modeontwerpers met commercialisatie van de kollektie van de laureaat, hield BB 4 vorige week een voorlichtingsvergadering in Leuven. Wij hadden een gesprek met verantwoordelijke Caroline Soetaert, laatstejaars studente economie te Leuven. Ze was vorig jaar voorzitter van AIESEC, en daarvoor was ze ooit nog twee jaar mannequin.

Veto: Welke ideeën koester je zelf omtrent kledij?

Soetaert: «Een kleed moet functioneel zijn. Het moet het lichaam corrigeren, in de richting van de persoonlijkheid, maar het grootste deel van de mensen zijn niet gevoelig voor dat soort esthetika. Ik voel dat rap aan. Bijvoorbeeld, zware mensen kleden zich dikwijls veel te overdadig, ofwel kitcherig, ofwel al te chique. Ze hebben geen inspiratie.»

Veto: We veronderstellen dat kleren kopen op die manier veel geld kost?

Soetaert: «Ja. (verzuikt) Om je als student een beetje te kunnen kleden, moet je gewoon fortuinen uitgeven. Eigenlijk zou je per maand dertig à vijfendertigduizend frank kunnen gebruiken. Dat gaat natuurlijk niet. De mogelijkheden van een student zijn beperkt.»

Veto: Maak je een persoonlijkheid met je kleren?

Soetaert: «Nee. Naar buiten uit mis-schienen wel, maar niet voor je zelf. Je kan dat soort *image building* trouwens niet volhouden. Kledij kan nooit het enige communicatie-medium zijn.»

Punker

Veto: Voor een punker zijn kleren wel heel belangrijk.

Soetaert: «OK, maar achter die stijl zit een idee! En dat is belangrijk, kleren moet een gedachte uitdrukken. Van de zogenaamde *college* stijl kan je dat niet zeggen.»

Veto: Zelfs als je je volledig naar je persoonlijkheid kleedt, draag je niet je hele leven lang hetzelfde?

Soetaert: «Natuurlijk niet. Je verandert immers van dag tot dag. Al zit er ook een zekere mate van konditionering in, dat geef ik toe. Zelfs originele kleren worden heel vlug een rage. Alles wordt gekopieerd. Dat zie je goed met die rage van Best Company. Het zijn kleren die je moet dragen, als je tot een bepaalde groep wil behoren.»

Veto: Wil jouw project een originele manier van kleden propageren?

Soetaert: «We willen de schrijnende kloof tussen de Belgische stilisten en de Belgische modewereld, de producent, in de verf zetten en overbruggen. De Belgische fabrikant heeft weinig vertrouwen in onze eigen stilisten. Wij willen die stilisten de kans geven een produkt op de markt te brengen, dat kan tonen wat ze waard zijn. Daarvoor wordt best een kapitaalcrachtige markt aangesproken, van kaderleden bijvoorbeeld – maar het is wel de bedoeling dit ene projekt als gangmaker te laten fungeren voor een bredere vernieuwing.»

Sleutel

Soetaert: «Echte plannen voor de opvolging zijn er nog niet. Dat zal pas de volgende maanden kunnen, als het projekt een beetje concreter is uitgewerkt. Een projekt als het onze kan je niet alleen organiseren. We zijn nu aan

het voelen wie achter ons zou kunnen staan: stilisten, directies van akademies, kranten, fabrikanten. Iedereen reageert heel enthousiast. We moeten enkel nog de sleutel vinden.»

Veto: En die sleutel is?

Soetaert: «We hebben één groot kon-trakt nodig. Daar zijn we nog ver van af, maar die keuze hebben we zeer bewust gemaakt. We willen de fabrikanten eerst in verleiding brengen. Als we de schetsen die we binnenkrijgen kunnen voorstellen als een privilege, door er een sfeer van *inside information* rond te kreenen, dan zijn we goed op weg. Zelfs zeer klassieke producenten zijn altijd op zoek naar nieuwe trends, ze moeten naar ons toe komen.»

«Bepaalde symptomen tonen dat de tijd rijp is voor een projekt als het onze. Steeds meer Belgische stilisten vluchten naar het buitenland, Martin Margiela en Sara Vanden bijvoorbeeld, en de interesse van buitenlandse fabrikanten groeit nog. We hebben dus iets te bieden.»

Veto: «Suits Sophisticated» is een ontwerp wedstrijd voor zakenkledij. Hoe verbind je zakenkledij met persoonlijkheid?

Soetaert: «In het huidige gamma van zakenkledij wordt de persoonlijkheid al het ware weggefilterd, dat is ook bewust de bedoeling. De trend is dat kaderleden er fris moeten uitzien – allerlei firma's organiseren daartoe zelfs speciale ontspannende, sportieve weekends. Het pufferige maatpak in drie delen, de dikke zakenboer die om de drie woorden het zweet van zijn voorhoofd moet vegen heeft afgedaan. Maar het kostuum van de nieuwe zakenman blijft éénvormig.»

«Wij vinden dat het kaderlid ook persoonlijkheid mag hebben. Zolang zijn kledij maar draagbaar blijft. Toch denk ik dat de paradox zal blijven bestaan: ook wat wij aan originele ontwerpen brengen, zal gekopieerd worden.»

Gratis

Veto: Jullie hebben een eigen ontwerp-er aangeworven?

Soetaert: «Hij werkt met ons mee.»

Veto: Gratis?

Soetaert: «Nee, hij wordt betaald, maar hij is ook student, aan de Antwerpse akademie voor Schone Kunsten. Gert Fransen ontwerpt logo's voor ons, schrijft teksten, tekent onze affiches. Het is een zeer creatief iemand. Logo's, bijvoorbeeld, wil hij niet zo maar op een affiche plakken. Hij zal er iets mee doen!»

«Hij past in ons kader, in die zin dat hij ook uit het kader springt.»

Veto: Door wie wordt hij, en worden jullie betaald?

Soetaert: «Sponsors? Daarover kunnen we pas over veertien dagen iets zeggen. Om aan te slaan, om effect te hebben moet je niveau brengen. Daarvoor bestaan kanalen, en die willen we gebruiken. Mode is voor mij cultuur, maar ik vind dat niet onverniegbaar met economie.»

Veto: Is BB 4, de vereniging waarbinnen je werkt, uit die filosofie ontstaan?

Soetaert: «BB 4 is niet zomaar uit de grond gekomen. De oorspronkelijke idee waaruit BB 4 gegroeid is, betrof een andere vorm van seminarie voor mensen met ondernemingsplannen. In plaats van congressen te organiseren en toespraken te houden, wilden wij de mensen in kleine groepjes laten samenkomen om te praten over zeer concrete problemen.»

«Innovatie wordt door de student van vandaag veel te negatief opgenomen. Nieuwe stijlen spreken hem niet zo aan. Uit die beperktheid willen we de Belgische student losbreken.»

Zelfverwezenlijking

Veto: In een geest van competitie.

Soetaert: «Noem het zelfverwezenlijking.»

Karoline Soetaert wordt onderbroken door Ann Piersaerts, stichtend lid van BB 4.

Piersaerts: «Het leven is toch competitie. Dat zie je al aan het feit dat we aan de unief zitten, we willen er toch allemaal door zijn.»

En nog iemand anders: «Je moet competitief zijn, dat is het vrije markt principe. Als je geen krop sla in de grond steekt...»

Piersaerts: «We weten dat er andere visies zijn, maar dat is juist de optie die we genomen hebben. Als de mensen echt nog naar de unief gaan om kennis op te doen, waarom zitten de fakulteiten van Economie, Rechten en Informatika dan toch zo vol?»

«Vroeger kon je met een gerust geweten kunstgeschiedenis doen. Nu dwingt de maatschappij iedereen om competitief te zijn. Dat is een evolutie die de laatste tien jaar helemaal bepaald heeft.»

Weer iemand anders: «Ah nee, ik denk dat de mens gewoon zo is.»

Veto: Je kan de universiteit toch niet laten draaien op het vrije markt principe?

Soetaert: «Ik denk dat die evolutie zichzelf zal corrigeren. Ook in Economie wordt momenteel terug aan cultuur-werking gedaan. Dat zou vijf jaar geleden niet het geval geweest zijn.»

Lode Desmet

Naast Suits Sophisticated heeft BB4 ook nog een Interuniversitaire Ski Cup en een aantal alternatieve seminars en bedrijfsbezoeken op het programma staan. Geïnteresseerden kunnen terecht op het secretariaat in de Naamsestraat, nummer 44. Telefoon 016/22.46.88.

Roger Delqueue: "Tussen Belgische en vreemde werknemers bestaat een behoorlijke solidariteit". (Foto Koen Van Muylem)

Gastarbeid en economie

vervolg van p. 1

kan het werk begonnen worden.»

«Er wordt wel een arbeidscontract opgesteld, maar zijn rechten of plichten kant die gastarbeider dan niet.»

Veto: Wordt die nonchalance niet vaak kwaad opzet, zodat je van uitbuiting kan gaan spreken?

Delqueue: «Er zijn inderdaad een aantal gevallen waarbij de patroon stelselmatig een aantal documenten niet invult, waardoor de arbeider last krijgt met bijvoorbeeld zijn kinderbijslag. Die kinderbijslag is op zich al bijzonder complex, en als je dat dan niet sekuur volgt, ben je uiteindelijk met niets meer in orde.»

Veto: Hoe is de relatie met de vakbonden? Die beweren zich nogal in te zetten voor de gastarbeiders?

Delqueue: «Ik heb niet de indruk dat de vakbonden dat beweren. Je moet voorzichtig zijn met de de appreciatie van de gesyndiceerden ten opzichte van de dienstverlening van hun vakbond. Er zijn ook hier veel misverstanden en communicatieproblemen.»

«Vaak gaat het om mensen die gedupeerd zijn, of zich tenminste gedupeerd voelen. Dan moet je je gaan aanpakken van de vakbondsafgevaardigden zich voldoende inspannen om uit te leggen wat ze doen, hoe ze werken, enzovoort. Daar is men meestal niet al te taktvol, en voelt de gedupeerde zich nog meer bedrogen.»

«Het gaat me te ver te zeggen dat je aan de vakbond niets hebt. Konkreet

hebben de grote vakbonden, bijvoorbeeld het ACV, een afdeling migranten. Het element concrete dienstverlening dat daar van uit gaat, lijkt me nogal gering. Het ABVV heeft een Centrum voor Onthaal Migrantenbeleid (COMA).»

«Wel wordt vanuit de vakbonden, naar aanleiding van bepaalde conflicten, een stuk solidariteit opgebracht: "Het zijn allemaal kameraden..."»

Veto: Voor het Vlaams Blok is het eenvoudig: stuur de gastarbeiders naar huis, dat deel van de arbeidsmarkt komt vrij en de werkloosheid vermindert.

Delqueue: «Ik sta uiteraard niet achter zo'n reactie. Ik kan het wel begrijpen: binnen bepaalde verzakte situaties krijgt het gedachtegoed van zo'n groep meer kans.»

«Anderzijds is die leuze van "eigen werk in eigen streek" dwaas, want dan zou je in Marokko en Turkije hele fabrieken uit de grond moeten stampen om de mensen daar aan het werk te zetten.»

«Ten tweede is migratie een oud gegeven: al heel lang en overal in de wereld wordt er beroep gedaan op arbeiders om het werk dat lokale arbeiders niet doen – om welke reden dan ook – over te nemen. Je zou dan de werkloze Belgen moeten verplichten om dat werk over te nemen: als je ze niet verplicht, doen ze het niet.»

«Het is wetenschappelijk onderzocht dat migrantenarbeid een Westeuropees "gegeven" is binnen de economie. Men heeft die arbeidskrachten nodig.»

«De slogan is dwaas, maar hij slaat wel in bij een aantal mensen die de situatie en de achtergrond niet kennen.»

Veto: U bent nu al meer dan 10 jaar bezig met de gastarbeidersproblematiek. Hoe ziet u de toekomst?

Delqueue: «Er is gelukkig flink wat evolutie te merken. Vooral dan bij de jongeren. Ouderen veranderen inderdaad niet – maar wat wil je, iemand die 50 jaar is, ziek en invalide. Dat is natuurlijk een situatie van stagnering: zo iemand evolueert ook binnen onze maatschappij niet meer.»

«De groep van de gastarbeiders is voor een deel vergelijkbaar met sociaal zwakke Belgische groepen. Die komen in onze maatschappij ook op heel wat manieren niet aan hun trekken, omwille van hun economische, sociale en financiële achterstand. Ze komen er gewoon niet toe aan heel wat dingen te participeren.»

«Die situatie gaat niet alleen 100% op voor Marokkanen of Turkse gastarbeiders, maar geldt voor hen in het kwadraat.»

Koen Van Muylem

“BRUINE BURGEMEESTER”

Met de komende verkiezingen is ook het onderwerp van stemrecht voor migranten weer actueel. Vaak hoor je beweren dat het stemrecht hen niet eens interesseert, dat ze toch niets met politiek te maken willen hebben.

Delqueue hierover: «Gastarbeiders zijn globaal gezien net zo geïnteresseerd of niet geïnteresseerd in politiek als belgen. Sommigen zijn inderdaad politiek bewuster als anderen, maar het is gevaarlijk te vragen naar een politiek bewustzijn voor je stemrecht wil verlenen.»

«Iemand moet niet politiek bewust zijn om stemrecht te mogen hebben. Stemrecht is een volwaardig recht dat iedereen moet hebben. Anders kan je nooit functioneren als volwaardig burger. Die mensen weten heel goed dat er veel over hen gepraat wordt, maar het is vooral over hen, zelden met hen.»

«Het invoeren van dat stemrecht zou zeker niet dramatisch aflopen voor de stemhuisuitzendingen. We hebben uitgerekend dat als alle vreemdelingen hier in Antwerpen op dezelfde lijst en voor dezelfde persoon zouden stemmen, wat zeker nooit kan gebeuren, dat er één, hoogstens twee "gekleurde" gemeenteraadsleden in de raad zouden zitten. Het hoort in die bijnaracistische sfeer thuis te schermen met "Och, straks hebben we hier een bruine burgemeester."»

«Je kan je gaan afvragen of het niet compleet scheefgetrokken is dat in Brusselse gemeenten met 30 à 40% migranten, die mensen – want dat zijn het dan toch – ondanks heel problematische toestanden buiten elk politiek debat worden gehouden. Als je iemand voortdurend op zijn verantwoordelijkheid wijst, maar geen enkel alternatief biedt, dan wordt die dat uiteindelijk beu.»

EEN BORD VOL SPORT - Op woensdag 9 december, vanaf halftjes in de vooravond, gaat in Alma 3 "Een Bord vol Sport" door. Wouter Vandenhout, journalist bij Humo en BRT, interviewt er bekende sportlui tijdens het avondeten. Na 8 uur kan je op een groot scherm kijken naar de Europacup-wedstrijd Club Brugge - Dortmund. Ons voeten, denken wij dan. (Foto Archief)

Begroting '88

Bakkeleien op RvS

November is doorgaans een triestige maand. De kortende dagen, de regen en de kou - het kan allemaal inwerken op je gemoed. De novembermaand van 1987 vergastte ons op de koop toe op een behoorlijke deprimerende Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) om het humeur helemaal naar de knoppen te helpen.

Op die laatste RvS kregen we een beeld van wat een politiek van zogenaamd "goed beheer" ons te bieden heeft voor de toekomst: Alma, studiefinanciering en ook Veto zouden zwaar aangepakt worden. De Financiële Controle Commissie zou - naast tal van andere verdachtmakingen - geen geld meer aan de Roze Drempel mogen toekennen (voorzitter Studentenvoorzieningen Raf Masschelein op kruistocht tegen de homo's?). Of: hoe een begrotingsdiscussie ontardaat ...

Die begrotingsdiscussie voor 1988 was de hoofdbrok van deze RvS. Om deze "smartlap" ten volle te kunnen volgen, past wellicht een korte voorgeschiedenis. Door de intussen welbekende (maar nog steeds aktuele) Sint-Annabesparingen verkeert de RvS sinds vorig jaar in een uiterst penibele situatie. De Rijkstoelagen verden met 70 miljoen verminderd en put die de 42 miljoen van de (door de studenten betaalde) verhoging van de inschrijvingsgelden nu eenmaal niet volledig kon dempen. Men bleef dus met een inkrimping van zo maar eventjes 28 miljoen zitten. Vorig jaar luidde het motto dan ook: hakken. De inleveringen kwamen echter zo brutaal aan dat het voor de RvS onmogelijk bleek het hele tekort weg te werken. De Raad van Beheer besliste toen een deficit van 10 miljoen over te nemen. In '88 zou dat nog 7 miljoen mogen zijn. In '89 nog 3 miljoen en tegen 1990 zou men dan weer in staat moeten zijn een begroting in evenwicht voor te leggen. Op het eerste gezicht, een mooi en acceptabel vierjarenplan.

Het probleem is echter dat de RvS, indien ze tenminste voor een min of meer geloofwaardige werking wil blijven bestaan, eerder meer dan minder geld nodig heeft. En dan willen we nog voorbijgaan aan de logische vaststelling dat de RvS ieder jaar een grotere dotatie zou moeten krijgen. Men moet immers rekening houden én met de stijgende levenskosten, én met het feit dat de uiteindelijke taak van de RvS (de demokratisering van het onderwijs bevorderen), allesbehalve voltooid is.

In de begroting echter staan enkele "slokkopen": uitgavenposten die ettelijke miljoenen meer nodig hebben dan de voorgaande jaren. Hierbij denken we concreet aan Alma (meer daarvoor in een artikel in de Veto van volgende week) en veruit het grootste probleem: de gebouwkosten voor gebouwen die de

Sociale Sektor gebruikt, zoals de Alma's en peda's bijvoorbeeld.

Het uiterst bevreemdende in deze kwestie is dat de sociale sektor helemaal geen gebouwen, maar wel een ongeloflijk zware rekening aan gebouwkosten heeft. Een zinvolle uitleg voor deze paradox is in feite onmogelijk. Je kan het alleen maar zien als een uitgekookte truuk van een handige eigenaar (in casu de KUL) om een niet onaanzienlijk patrimonium te verwerven op koste van een argeloze gebruiker (de Sociale Sektor). Zo komt het dat de RvS niet alleen alle mogelijke gebouwkosten moet betalen, zoals groot onderhoud, brandveiligheid en dergelijke (in feite allemaal eigenaarslasten), maar zelfs opdraait voor de kapitaalaflossingen van de gebouwen die ze gebruikt. Geef toe, een wel erg voordelige regeling voor de universiteit.

Meisjes

Op dit moment is deze situatie voor de RvS echter onhoudbaar geworden. De snel stijgende gebouwkosten in een even snel slinkend geheel aan financiële middelen zorgen voor een onhoudbare spanning op de begroting. Men kan gewoon het noodzakelijke onderhoud niet meer naar behoren vervullen. Zeker wat de brandveiligheid betreft zorgt dit voor onverantwoorde toestanden. Als er bijvoorbeeld brand zou uitbreken in het Meisjescentrum, zou niemand het er levend vanaf brengen. Wat prof. Van der Waeteren tot diep menselijke gevoelens van bezorgdheid en medeleven bewoog: "Ja, dat zou wel erg jammer zijn, moesten al die meisjes zomaar opbranden."

Ter relativering hiervan moet wel gezegd worden dat er soms onnodige of ongewenste kosten werden gedaan aan de gebouwen. Stel je bijvoorbeeld de verbazing voor van de directeur van

L & W: de tesisroussel gestopt?

De kans op zestig (haha) bladzijden

Sinds mei vorig jaar is de fakulteitsraad Letteren en Wijsbegeerte in de ban van de tesis. Om de zowat 300 tesisstudenten subsidieerbaar te maken, werd voorgesteld het bis-zonder-lesvolgen (lees: tetsjaar) af te schaffen. Nou ja, "voorgesteld" is zwak uitgedrukt. We kregen een prachtig staaltje *forcing* voorgeschoteld. Het Buro van de Fakulteitsraad schafte eigenmachtig het bis-zonder-lesvolgen voor tesisstudenten af, beriep zich daarvoor op een *aanbeveling* van het BAR (Buro van Akademische Raad), en probeerde de beslissing als een soort mededeling in oktober op de fakulteitsraad te presenteren. Kortom, de enige vergadering waar de beslissing genomen kon worden, werd volledig gepasseerd. Maar dat stuk van het verhaal vernam je al in de Veto van 9 november.

Aangezien de beslissing om het bissen zonder lesvolgen af te schaffen in feite nog niet genomen was, kon over de strategie van de studentenvertegenwoordigers niet lang getwijfeld worden. Het kwam erop aan de zaak opnieuw op de agenda te laten plaatsen.

Maar wat dachten de L & W-studenten nu zelf van die tesisproblematiek? Waren ze bereid op straat te komen indien het bis-zonder-lesvolgen werd afgeschaft, zonder enige garantie dat er ook inhoudelijk aan het probleem gesleuteld werd? Tijd voor enig "contact met de basis". Een enquête in heel Letteren en Wijsbegeerte leek daartoe het geschikte middel.

Voornaamste resultaat van die enquête: de student is wel degelijk met de

Camillo Torres toen hij op een ochtend merkte dat de Technische Diensten doodleuk de verwarmingsketels hadden uitgebroken. Vanzelfsprekend zonder ook maar iets te vragen. "En dan hebben ze het achteraf zelfs vertikt netjes op te ruimen!"

Tekend voor de zwakke positie van de RvS is wel dat men tegen zulke wantoestanden niet durft protesteren. Met andere woorden: men betaalt braaf deze totaal overbodige onkosten. Om een vergelijking te maken: je wordt 's morgens wakker en je merkt dat bouwvakkers een ander dak op je huis gelegd hebben. Geen mens die het in zijn hoofd zou halen die rekening zomaar te betalen ...

Niet moedig

Over één zaak was iedereen het zo ongeveer wel eens: we hebben een pak geld tekort. Over al de rest begon het gebakkelei pas goed. Als je begroting niet klopt, kan je twee oplossingen bedenken: ofwel vermeerder je je inkomsten, ofwel verminder je je uitgaven. Die uitgaven nu werden binnen de kortste keren het onderwerp van de hevigste discussie. De studenten, en met hen eigenlijk heel wat andere mensen uit de raad, vonden dat de remedie voor de hand lag. Indien de universiteit immers haar eigenaarsverplichtingen zou opnemen - iets wat ze uit fatsoen al lang had moeten doen - zou het grootste probleem opgelost zijn. Bovendien is dit een structurele oplossing voor de toekomst, en verreeg te verkiezen boven een eenmalige gift van de Raad van Beheer, zoals momenteel het geval is. De RvS kan zo eindelijk verlost worden van haar stigma van bedelaar.

Masschelein, die als voorzitter van Studentenaangelegenheden in die Raad van Beheer zit en daar eigenlijk geacht wordt de RvS naar behoren te verdedigen, had echter zo zijn eigen bezwaren. In feite was het hoger vermelde voorstel inderdaad de juiste oplossing, dat wist hij ook wel. Maar we moesten de zaak toch maar taktisch aanpakken, en we moesten er toch maar aan denken dat de Sociale Sektor al zoveel gekregen had, en we moesten de Raad van Beheer toch niet veel vragen, en we moesten ... We moesten uiteindelijk het Beheer zo veel mogelijk met rust laten (althans in eerste instantie) en vooral nog maar eens besparen op eigen werking. Inderdaad, het oude liedje. Het ontbreekt Masschelein opnieuw aan moed bepaalde consequenties duidelijk te maken naar boven toe. Hij kapiteult dus, wéér. Want dit maakt de RvS natuurlijk dubbel kwetsbaar: een sowieso zwakke positie, met als pleitbezorger iemand die konstant in zijn schelp kruipt.

Walter Pauli

zaak begaan. Zowat 70 % was bereid aan eventuele acties deel nemen, indien het bis-zonder-lesvolgen zonder meer werd afgeschaft.

Van Gorp

Kringraad organiseerde een verkennend gesprek met de dekaan. En raar maar waar, een gesprek met resultaten. Van Gorp bleek zelfs bereid een eind mee te gaan met de eisen van de studentendelegatie. De problematiek kon blijkbaar toch opnieuw op de agenda worden geplaatst, de richtlijnen van de Didaktische Commissie in verband met de verhandeling zouden expliciet aan de goedkeuring van de fakulteitsraad worden onderworpen, ja zelfs een paritair samengesteld controle-orgaan op het niveau van de fakulteit bleek tot de mogelijkheden te behoren. Te mooi om waar te zijn: de dekaan zet het akkoord op papier, de studenten doen precies hetzelfde, en de volgende dag wordt bij academisch sekretaris Goossens de definitieve tekst samengesteld, ter goedkeuring van het Buro, en van de voltallige Fakulteitsraad op 3 december.

Afgezwakt

Dekaan Van Gorp behoort tot het departement Germaanse Filologie, waar er al bij al niet zoveel tesisstudenten zijn; professor Goossens daarentegen is hoogleraar bij de historici, en onder meer in die studierichting is het tetsjaar nog schering en inslag. Misschien verklaart dat het feit dat de akademisch sekretaris niet zo toegankelijk was. De tekst die tenslotte door het Buro werd goedgekeurd, was op een aantal punten aanzienlijk afgezwakt.

Waar met de dekaan was afgesproken dat de fakulteitsraad de normen van de Didaktische Commissie expliciet moest goedkeuren, werden die richtlijnen nu opnieuw naar de Permanente Onderwijscommissies (POK's) verstuurd, met de vraag die vóór januari 1988 nog eens door te nemen. Ook voor de controle op de verdere ontwikkelingen met de verhandelingen werden de POK's verantwoordelijk gesteld. Het advies van die POK's belandt dan op het Fakulteitsburo. Tegen de beslissing van dat Buro heeft de student wel recht van beroep bij een paritair samengesteld arbitragecommissie.

Afgehaspeld

De discussie op Fakulteitsraad beloofde alweer heftig te worden. De studenten hadden heimwee naar de oorspronkelijke tekst van de dekaan, en er waren geruchten dat sommige professoren het geamendeerde voorstel nog veel te revolutionair vonden. Vooral de "gemiddelde omvang van 60 tot 120 bladzijden" zou hen in het verkeerde keelgat geschoten zijn.

Die bewuste discussie was uiteindelijk ronduit mak. Tien kleine minuutjes, en de zaak was afgehaspeld. Over het aantal bladzijden van de tesis werd met geen woord gerept. Wel hadden een aantal professoren bezwaren bij de fakultaire arbitragecommissie. Uiteindelijk werd de nieuwe regeling zonder enig animo aanvaard.

Voor alle duidelijkheid nog even de nieuwe afspraken op een rijtje. Dat de tesis in L & W klaar moet zijn, vóór je aan de eksamen begint, was al langer bekend. Dit akademiejaar kan dat voor een laatste keer in februari.

Bestaat de kans dat je verhandeling minder dan 60 (haha) of meer dan 120 bladzijden zal beslaan, dan moet dat

vooraan worden afgesproken met het Buro van de POK. Lijkt je tesis niet af te raken en denk je dat dit niet aan jezelf te wijten is (ziekte, plots opdoemende nieuwe informatie, ...), dan kan je in eerste instantie met een gemotiveerd verzoek voor een tetsjaar bis-zonder-lesvolgen bij de POK-voorzitter terecht. Die POK-voorzitter adviseert het Fakulteitsburo, en bij een eventuele negatieve beslissing van dat buro moet je bij de arbitragecommissie zijn. Omslachtig? Hopelijk werkt het.

Snoepers

Nochts kan de tesisproblematiek hiermee nog niet definitief van de agenda geschrapt worden. Sommige studenten bezondigen zich, soms zelfs onder druk van hun promotor, aan het *afsnopen* van onderscheidingen. Ze werken een jaartje langer aan hun verhandeling, maken die een stukje beter, en halen zo hogere punten dan ze eigenlijk verdienen. Een venijnig probleem, want rechtstreeks verbonden met het eventueel buizen op een verhandeling.

Toch kan aan het *afsnopen* van onderscheidingen wellicht een halt toegeroepen worden, namelijk door het terugschrijven van het belang van de tesis in het curriculum. Als er minder kwoteringen op de tesis staan kun je met je tesis alleen geen graad meer afdwingen. Het belang van de tesis in het curriculum: wellicht het volgende toetje van de tesiskarroussel.

Wim Heyvaert
Benoit Lannoo

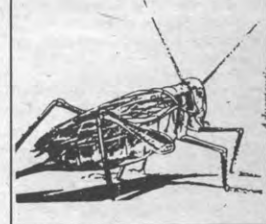
CARAPACES

stripwinkel

Parijsstraat 16

3000 LEUVEN

016 / 22 58 40

skiworld

Dé wintersport specialist met Vlaamse skimonitoren

Val di Fiemme (62 liften)

9.990,-

ALLES INBEGREPEN

Autocar + half pension + les + huur + liften (aanvangers)

Club Travel

Tiensstraat 64 3000 Leuven

☎ 20.22.24

(Scherm Filtp Huyzentruyt)

De opmars van de PC's

Gebruiksmiddel of gadget?

Personal Computers zijn in de laatste jaren. Bekend is het verhaal van de IBM-PC's en haar "klonen": IBM is er in geslaagd een PC *annex aangepaste software* te ontwikkelen, die dan later door andere bedrijven werd nagebouwd, uiteraard in een goedkopere versie. Ook de productie op grote schaal leidde tot een serieuze daling in prijs van de Personal Computers. De PC's kwamen toen binnen het bereik van een grotere groep mensen met een kleiner budget. Tot die groep behoren ook studenten. Bedrijven en handelaars hebben daar blijkbaar weet van en spelen maar al te graag in op de ontlukende interesse bij deze bevolkingsgroep. VTK organiseerde op 2 en 3 december *Compir*, een computerbeurs met studentvriendelijke prijzen en *Apple* toert deze dagen met haar *Apple univ tour '87* rond op de Leuvense universitaire terreinen.

Vanuit de wetenschap dat burgerlijke ingenieurs in spe nogal eens met een computer werken en er vaak zelf ook een hebben of willen kopen, organiseerde VTK haar computerbeurs. Omdat de prijs van zo'n PC voor vele studenten nog altijd een probleem vormt, nodigden ze vooral Leuvense handelaars uit die studentvriendelijke prijzen kunnen aanbieden.

Kopie

De produkten die zij studenten aanbieden, zijn vooral IBM-kompatibelen (de

"klonen" van het IBM-systeem, waarop alle IBM-software kan draaien). De gemiddelde prijs voor zo'n toestel ligt tussen de 35.000 en de 50.000 BF. Een groter en krachtiger systeem, ook wel mini-frame genoemd, kost al minstens 200.000 BF. Het nieuwe, door IBM zelf "niet te kraken" genoemde, IBM-System/2 was er niet aanwezig. Koen Knoops en Bernard Zwaenepoel, de VTK-organisatoren van de beurs, vertelden dat dit systeem veel te duur is voor studenten en daarom ook niet op een studentvriendelijke beurs kan worden voorgesteld. Bovendien heeft een stu-

dent ook niet het geld om de IBM-software van dat systeem te kopen. Met een angstige blik naar onze pen en onze bloccnote en met de opmerking dat we dat toch maar niet moest schrijven, gaven ze wel toe dat het bij studenten nu niet echt de gewoonte is om soft-ware te kopen. Meestal wordt die soft-ware voor 100 BF gekopieerd. Als je dat nog niet wist, weet je het dus ook niet van ons.

Gadget

Over het aantal studenten dat zo'n PC bezit, bestaat er geen zekerheid. Sommigen noemen het een minderheid, anderen een meerderheid. *Wat doet een student met zo'n PC?* De handelaars en bedrijven prijzen hun computers vooral aan omwille van de tekstverwerkingsmogelijkheden. Het gebruik van een PC kan een seminarierwerk of een tesis aardig wat vooruithelpen. Volgens Bernard Zwaenepoel moet je het beschouwen als een dure typemachine. Het kost 20.000 BF meer, maar het is handiger er je doet er ervaring mee op. In de beroepswereld wordt namelijk vaak verondersteld dat je al met zo'n PC kunt werken. Niet alle studenten zijn het ermee eens dat het maken van een tesis de aankoop van een PC verantwoordt. Een groepje studenten uit 2de kandidatuur Burgerlijk Ingenieur vindt dat je ook gebruik kunt maken van de computers van de fakulteit. Ze zouden zelf pas een aankoop overwegen wanneer hun beroep dat noodzakelijk maakt.

Is een PC niet vaak een gadget? Primeert het prestige dat aan het bezit van een PC verbonden is niet vaak op het praktische nut dat een student er kan uithalen? De meeste studenten denken dat een PC toch nog altijd wat duur is om werkelijk als gadget te functioneren. Het is nog geen gespreksonderwerp van de dag, maar, zo vertelden verschillende studenten ons, er zijn altijd wel van die "maniakken", van die "freaks". An Ceelen uit 2de Kan Burgerlijk Ingenieur vindt echter dat er wel vrij veel over gepraat wordt. "Je hoort niets anders, dan dat iemand dit of dat wel even op zijn PC zal klikken".

Potentie

Ook *Apple* is zich bewust van het belang van de studentenmarkt. Om hun produkten meer bekendheid te geven onder deze groep, reizen ze met een bus tijdens hun *Apple Univ Tour '87* de verschillende universiteiten af. Ook zij prijzen vooral de tekstverwerkingsmogelijkheden van hun PC's aan. Ze geven wel toe dat de student zo'n ding eigenlijk niet echt nodig heeft. Daarom beschouwen ze deze groep dan ook eerder als een potentiële klantengroep. Met zo'n Tour willen ze niet in de eerste plaats veel verkopen, maar wel hun naam en hun produkten meer bekendheid geven. Je weet nooit waar dat later goed voor kan zijn.

Carla Rosseels

AGENDA

Baarnstelling: Jan Van der Linden

Maandag 7 december

- 20.00 u **LEZING** Le changement dynastique de 1987: la grande Déchirure de l'Europe, door prof. Sassié, in Zeger Van Hee.
- 20.30 u **PERESTROJKA-FILM** Kinderhuwelijik (Jian Zhong, China, 1985), in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 23.00 u **PERESTROJKA** Nostalghia (Tarkjovski, USSR, 1983), een intense poëtische kijkervaring, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Dinsdag 8 december

- 20.00 u **LEZING** De Rozenkruisers: het leven is een paradox, in Mechelsestr. 80, ink. gratis, org. Rozenkruisers genootschap.
- 20.00 u **DEBAT** Stemmen voor Democratisering, met vertegenwoordiging van alle politieke partijen en van studenten, in Aud. Ves., ink. gratis, org. Sociale Raad.
- 20.30 u **PERESTROJKA** Tema (Pantilov, USSR, 1979), satire, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 20.30 u **KONCERT** Jozef Sluys (orgel) en het Leuvense Gregoriaans Koor olv F. Mariman, in Sint-Jan-De-Doperkerk, Groot Begijnhof.
- 22.30 u **PERESTROJKA** Wilde Bergen (Xueshu, China, 1985), de Chinese KP de stuipen op het lijf, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Woensdag 9 december

- 10.00 u **JOBINFOBEURS** Tewerkstellingsperspektieven en selectieprocedures, meer dan 50 stands, in Universiteitshal.
- 11.00 u **BOEKENBEURS** Religieuze boeken en tijdschriften, in Maria Theresiakollege, ink. gratis, org. Vlaamse Bijbelstichting.
- 20.15 u **LEZING** Ingrijpen in het leven, nieuwe technieken en verschuivende betekenissen, door prof. Burms, in HIW, Kard. Mercierpln. 2, ink. gratis, org. HIW.
- 20.00 u **FILM** American Gigolo, in Aud. Ves. 00.17, ink. 80, org. Orfho.
- 20.30 u **PERESTROJKA** De zaak van het zwarte kanon (Jianxin, China, 1985), satire over partijburokratie, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 22.00 u **FILM** Reds, in Aud. Ves. 00.17, ink. 80, org. Orfho.
- 22.30 u **PERESTROJKA** De paardendief (Zhuangzhuang, China, 1985), rechtvaardigheid bestaat niet, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Donderdag 10 december

- 14.00 u **OPENDEURDAG** Officiële opening van het kringsentrum L & W, receptie, pianokonzert Dirk Schreurs en animatie, in Bijlde Inkomststr. 11, org. FAK L & W.
- 20.00 u **INFO** Dag van de rechten van de Mens, voorstelling Amnesty International, in Jan Stasstr. 2, ink. gratis, org. AI.
- 20.00 u **DEBAT** Waarvoor kiezen kristenen, met Magda Aelvoet en Jan Cap, in Don Bosco, Zwaluwstr. 6, Kessel-Lo, org. Kristenen voor Socialisme.
- 20.00 u **LEZING** Vezelay, een verhaal van Vrijheid en Macht, door Prof. Raoul Bauer (St. Lucas Gent), in MSI 00.28, ink. gratis, org. Historia.
- 20.30 u **PERESTROJKA** The wall driller (Szomjas, Hongarije, 1986), wooncomplexen en een mooie buurvrouw, in t Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
- 20.30 u **VOORDRACHT** De roeping van de mens, over Multatuli, door Herman Verschelden van Theater Malpertuis, in L & W, 8ste verd., org. Germania.
- 20.30 u **FILM** La terra trema (Visconti, 1948), het Italiaanse neo-realisme op zijn hoogtepunt, in aud. Vesalius, org. DAF.

Vrijdag 11 december

- 20.00 u **KERSTKONCERT** Bob Boon Singers, in St-Geertruikerk, Half-maartstr., ink. 150/180, tvv de bouw van gezinsvervangend tehuis mentaal gehandkapten, org. Hejmen/Gertro-koor.

Maandag 14 december

- 20.00 u **LEZING** Economie en migrantenproblematiek, door prof. Martens, met video over misbruik van gastarbeiders, sinds de kolonialisatie, in Dekenstr. 2, ink. gratis, org. WAEK.
- 20.00 u **KONCERT** Het nieuw Belgisch kamerorkest, olv J. Caeyers, werken van Mozart en Schubert, in Stadsschouwburg.

TENTOONSTELLINGEN

- Amerikaanse kunst na 1945** (privébeziit): in Faculty Club, tot 18 december, van 10.00 tot 12.00 en van 14.30 tot 17.00 u, ink. gratis.
- Willy Meysmans:** tekeningen, terracotta's en bronzen, in de Jonge Jacob, Lei 19, tot 31 december, van 11.00 tot 18.00 u.
- Alain Van West:** olieverfschilderijen, in De Spuyte (aan t Sportkot), tot 22 december.
- Roger Raveel:** grafiek, in Expozaal L & W, tot 13 december, van 11.00 tot 18.00 u.
- Michael Farrell:** recente schilderijen, in Iers Instituut voor Europese Zaken, Broekstr. 1, van 8 tot 18 december, van 17.00 tot 18.00 u, ink. gratis.

VETO'S GEJAT!
'T WORDT WINTER

